

imellem. Man har i sin Tid tilladt Forbindelsen mellem Statsbanerne og Havnesporene, og saa maa man ikke paaføre Oplandet derude en stadig forøget Udgift, fordi man i sin Tid har lavet denne Forbindelse. Jeg vil henstille til Ministeren, at der bliver givet al den Rabat, der kan være Tale om, at man kun regner Taksten for Benyttelse af Havnesporet, som er i Forbindelse med Hadsund-Banen, pr. løbende Kilometer. Noget lignende er for øvrigt Tilfældet andre Steder, navnlig ude ved Amager-Banen, som, for at faa Forbindelse med Statsbanerne, skal bruge en Del af Københavns Havnebane, hvorved jeg ogsaa mener, den bliver uretfærdigt stillet. Jeg vil gerne henstille til Ministeren, at der bliver taget Hensyn til dette. Jeg omtalte det i Udvalget nogle Gange, og man mente, det var rigtigt, i Stedet for at skrive noget om det i Betænkningen, at anføre det her i Haab om, at Ministeren saa tager Hensyn dertil.

Endelig skal jeg lige sige, at jeg ogsaa kunde slutte mig til Ordførerens Bemærkning med Hensyn til Kommissionen. Jeg vil ligesom han stærkt betone, at den Kommission særlig bør bestaa af forretningskyndige Mænd, Mænd, der kende det praktiske Liv og Forretningsgangen, fremfor alt for stærke Teoretikere. Jeg tror, det er dette, vi mest trænge til, og jeg vil gerne slaa til Lyd for, at vi faa et Jernbaneraad her i Danmark, der ogsaa kan blive taget med paa Raad i de vigtige Spørgsmaal, hvor Administrationen mange Gange ene maa afgøre alt, idet det bliver overladt til Ministeren efter Indstilling fra Administrationen. Jeg mener, det vilde være heldigt og klogt, om der var et Jernbaneraad, som kunde give sin Mening til Kende; jeg tror da, hele vor Jernbanedrift vilde blive sikrere, men jeg vil, som sagt, anbefale, at Kommissionen bliver nedsat, og jeg ønsker stærkt, den bliver besat med forretningskyndige Mænd.

J. Andersen: Den højtærede Minister lovede at lave en Beregning af nogle Jernbaner, nogle, som mentes at forrente sig særlig godt, og andre, der forrentede sig mindre godt, og den ærede Ordfører takkede Ministeren for dette Tilsagn. Jeg kan ikke have noget imod, at et saadant Forsøg gøres, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man ikke paa Forhaand maa regne med at faa en overordentlig vigtig Viden ad den Vej, idet det jo i høj Grad kommer an paa, om de paagældende Jernbanestrækninger befares med et pas-

sende Antal Tog i Forhold til den Trafik, der er. Hvis det ikke er Tilfældet, faar man et Resultat, som bliver meget vidt fra, hvad det kan blive, hvis der netop er det Antal Tog i Gang, som passer til Trafikken.

Den højtærede Minister kan gaa med til Ugekort, men vil ikke gaa ned til den Pris, vi foreslaa, fordi, som han siger, den lave Pris, 16 Kroner pr. Kort, vil annullere Forhøjelsen, som man indfører paa Billetten. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har Ret i dette. Jeg tror, at hvis man udsteder 8 Dages Kort, som der her er Tale om, til en saadan Pris, som vi have foreslaaet, vilde Statsbanerne tjene mange Penge, men jeg tror ikke, de ville tjene nogle Penge ved at indføre 8 Dages Kort, som koste 22 Kr., thi saa er der faa eller ingen, som vil købe dem. Den Pris, som vi have foreslaaet, er ikke høj i Forhold til, hvad man tager for lignende Kort i Udlandet. Man taler stadig om, at selv om vi faa disse Takster, ere de endda lavere, end de ere mange Steder i Udlandet, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at her er et Forhold, hvor de i Udlandet ere meget lavere nede og se deres Regning derved. I Belgien sælges aarlig op imod 230,000 Stykker 5 Dages Kort til en Pris af 8 $\frac{1}{2}$ Kr. og ca. 90,000 15 Dages Kort à 17 Kr. Det er meget lavere Priser, end her er Tale om, og de belgiske Baner tjene mange Penge derved. Jeg tror i det hele taget, at Vejen til at faa Statsbanerne til at forrente sig bedre, end de hidtil have gjort, ikke er den at forhøje Taksterne, gøre det sværere for Befolkningen at bruge Banerne, men at det derimod er den paa passende Steder at sætte Priserne saaledes ned, at Befolkningen kan faa Adgang til at bruge Banerne i videre Udstrækning, end den hidtil har haft Lejlighed til. Dette gælder ogsaa de billige Tog om Søndagen og til Møder og lignende. Der er Flertallet jo gaaet med til, at Taksterne maa nedsættes indtil 33 $\frac{1}{3}$ pCt.; vi fra vor Side ville stille Ministeren mere frit, idet vi mene, at det kan være ganske formaalstjenligt at kunne gaa endnu lavere ned. Hvis jeg ikke er fejl underrettet, har en Del af vore Privatbaner paa deres Søndagstog sat Priserne ned til det halve. Jeg skulde antage, at da det er gaaet i adskillige Aar, have de gjort den Erfaring, at det er en god Vej; naar de fastholde det, maa det være, fordi det er formaalstjenligt for dem; satte de Penge til, eller tjente de ikke noget, vilde de opheve denne Foranstaltning; men det have